పొగమంచు

కుందుర్తి ఇందిరా దేవి

గోడగడియారం పదిగంటలు కొట్టింది పుస్తకం మూసి లేచి బయటికి వచ్చాను హాల్లో వరసగా చాపలు పరిచి పక్కలు వేస్తోంది రాధ నా పక్క సర్దుకుని పడుకున్నాను చెల్లెళ్లంతా వచ్చి ఎవరి పక్క వారు ఆక్రమించుకున్నారు

"పెద్దక్కా కథ చెప్పవూ " అంటూ వాసు వచ్చాడు

మా అయిదుగురు ఆడపిల్లలకీ ముద్దుల తమ్ముడు వాడు హైస్కూల్‌కి వచ్చినా వాడికి కథలమీద ఇంటరెస్ట్ పెరిగిందే తప్ప తగ్గలేదు రోజూ ఏదో ఒక కథ చెప్పమంటూ ప్రాణం తీస్తుంటాడు ఎవ్వరూ చెప్పకపోతే నాన్నగారి దగ్గర చేరతాడు వాడికి నాన్నగారంటే ఎంత చనువో! అఫ్‌కోర్స్! అంతకు రెట్టింపు భయం కూడా ఉంది లెండి

వాసు కథ వినడానికి రెడీగా నా పక్కనే పడుకుని ఒక కాలూ చెయ్యి నామీద వేసి నా వైపుకి తిరిగి పడుకున్నాడు

"అక్కా పెద్దగా చెప్పు నేనూ వింటాను" చివరి చెల్లి సుధ ఆర్డరు జారీ చేసింది

"అనగా అనగా " అని మొదలుపెట్టగానే రాధ వచ్చి "అక్కా! నాన్నగారు రమ్మంటున్నారు" అంది

ఉలిక్కిపడి లేచి "ఎందుకు?" అన్నాను

రాధ తెలీదన్నట్టు తలూపి, అంతలోనే నెమ్మదిగా "పెళ్ళి గురించి మాట్లాడ్డానికేమో" అంది

నేనేదో అనబోతుండగా ఎదురుగా ఉన్న గదిలోంచి "సంధ్యా" అన్న నాన్నగారి పిలుపు వచ్చింది

నేనూ, నా వెనకే రాధ ఇద్దరం నాన్నగారి గదిలోకి వెళ్లాం అమ్మ అక్కడే కూర్చుని ఉంది

నాన్న నన్ను చూడగానే పక్కమీద లేచి కూర్చుంటూ "ఇటు వచ్చి కూర్చో సంధ్యా" అన్నారు

నాకు నాన్నగారంటే ఎంత చనువున్నా అంతకు పదింతలు భయం కూడా ఉంది అందుకే కూర్చోకుండా అమ్మ ప్రక్కనే సంశయంగా నిలబడిపోయాను

"రేపు నీకు సెలవే కదూ" ఉపోద్ఘాతంగా అన్నారు

నేను 'అవును' అన్నట్టు తలాడించాను

"రేపు ఇంట్లోనే ఉండు ఎక్కడికీ వెళ్ళకు నిన్ను చూడ్డానికి పెళ్ళివారొస్తున్నారు"

నేనేం సమాధానం ఇవ్వలేదు మౌనంగా ఊరుకున్నాను

"అంతే! ఇంకేం లేదు" అన్నారు నాన్నగారు దానర్థం ఇక నువ్వు వెళ్ళచ్చు అని!

నేను నెమ్మదిగా "నా చదువింకా పూర్తి కాలేదుగా నాన్నా" అన్నాను

నాన్నగారు నవ్వి "చదువుకి, పెళ్ళికి సంబంధం లేదు సంధ్యా ఎదిగిన ఆడపిల్లని ఎన్నాళ్ళు ఉంచుకోగలం చెప్పు మా బాధ్యత కూడా తీరుతుంది ఇక నువ్వెళ్ళి పడుకో" అన్నారు

నాకు ఒక్కసారిగా ఏడుపు వచ్చింది ఏమీ అనడానికి ధైర్యంలేక వచ్చి పడుకున్నాను అప్పటికే పిల్లలంతా నిద్రలోకి జారిపోయారు

రాధ దుప్పటి కప్పుకుంటూ "కట్న కానుకలు కుదరాలిగా ఇప్పటినుండే దిగులెందుకో హాయిగా నిద్రపో" అని ఓ ఉచిత సలహా ఇచ్చింది

వచ్చే నిద్ర కాస్తా ఎగిరిపోయింది నాన్నగారు మాత్రం ఏం చేస్తారు? అయిదుగురు ఆడపిల్లలు మధ్య తరగతి కుటుంబాల గురించి అసలు అడగనే అక్కర్లేదు రేపే పెళ్ళిచూపులు తప్పించుకోవాలి నాన్నగారు తిట్టినాసరే! చివరికి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి తృప్తిగా నిద్రలోకి ఒరిగిపోయాను

* * *

మర్నాడు—

నాన్నగారు పనిమీద బయటికి వెళ్ళారు నేను గబగబా తయారయి వంటగదిలో ఉన్న అమ్మ దగ్గరకి వెళ్ళి "అమ్మా నేను అర్జెంటుగా పనిమీద బయటికి వెడుతున్నాను" అన్నాను

అమ్మ తెల్లబోయి "ఇప్పుడెక్కడికీ వెళ్ళడానికి వీల్లేదు పెళ్ళివారొచ్చేవేళయింది" అన్నది కోపంగా

నేను బ్రతిమాలుతూ "అమ్మా! అమ్మా! ఇప్పుడే వచ్చేస్తానే" అన్నాను "అంతేసి రాచకార్యాలు ఇప్పుడేమొచ్చాయి మీ నాన్నవస్తే నన్నుకేకలేస్తారు" అమ్మ కసిరింది

నేను నీళ్ళుకారిపోతూ "అమ్మాప్లీజ్! అమ్మాప్లీజ్" అని వెంటబడ్డాను

చివరికి అమ్మ ఒప్పుకుని "ఇంతకీ ఎవరింటికి" అంది, ఒకవేళ ఆలస్యమైతే మా చెల్లెళ్ళని నాకోసం కబురుచెయ్యటానికి

నేను ఓక్షణం ఆలోచించి "సీతావాళ్ళింటికి" అన్నాను

అమ్మ తలాడించింది నేను ఊపిరిపీల్చుకుని బయటపడ్డాను నేను సీతావాళ్ళింటికి వెళ్ళేసరికి

ముందుగదిలో నవ్వులు వినిపించి ఆగిపోయాను గుమ్మంలోనే

నన్నుచూసి సీత ఇంకానవ్వుతూనే "రా రా ! నీకు నూరేళ్ళుఆయుష్షు ఇప్పుడే నీ గురించి అనుకుంటున్నాము"అంది

లోపలికి అడుగుపెట్టాను మంచం మీద పడుకున్న సీత అన్నయ్య కిరణ్ నన్ను చూసి పలకరింపుగా నవ్వాడు.

నేను కూర్చున్న తర్వాత "ఏమిటీ ఈమధ్య సంధ్యారాణిగారు కనిపించటమే మానేశారు" అన్నాడు కళ్ళెగరేస్తూ

నేను నవ్వేసి ఊరుకున్నాను

"ఊ ! ఏమిటి విశేషాలు ? ఊరకరారు మహాత్ములు" సీత నవ్వింది నేను గోళ్ళుగిల్లుకుంటూ "ఊహూ ! ఏమీలేదు ! అలా బయటకువెడదాం రారాదుటే" అన్నాను

సీతలేస్తూ "అయితేపద"అంది

"ఏమిటీ? ఈ అవతారంతోనేవస్తావా"అన్నాను ఆశ్చర్యంగా

"బజారుకా వెళ్ళేది" అంది

"అవునుగాని త్వరగాతెములు" అన్నాను

సీత బట్టలు మార్చుకురావడానికి వెళ్ళిపోయింది

ఇక్కడ నిజంచెప్పాలంటే నేను కిరణ్ ని ప్రేమించాను మా నాన్నగారు, వాళ్ళ నాన్నగారు చిన్నతనం నుండి ప్రాణస్నేహితులు మా రెండుకుటుంబాల మధ్య ఎంత సన్నిహితంఉందంటే మా దగ్గిరబంధువులతోకూడా లేనిప్రేమ, చనువు, అభిమానాలున్నాయి మా ఇద్దరి మధ్య ప్రేమ అంకురించడానికి అది ముఖ్య కారణమైంది సీత వచ్చే దాకా కిరణ్ తో కబుర్లు చెపుతూ కూర్చున్నాను

పది నిముషాల తర్వాత సీతతో రోడ్డు మీద నడుస్తూ ఈ పెళ్ళి చూపుల గురించి చెప్పి "అది తప్పించుకోవటానికే ఇప్పుడు ఇలా వచ్చాను ఈ పెళ్ళిచూపులు నాకు సుతరామూ ఇష్టంలేదు నువ్వే ఏదో ఉపాయం చెప్పి పుణ్యం కట్టుకో" అన్నాను దిగులుగా

"తగలడ్డట్టే ఉంది మీ ప్రేమ" అంది సీత కోపంగా

"అదేం " తెల్లబోయాను

"లేకపోతే ఏమిటే సంధ్యా ! మా అన్నయ్య మీద అభిమానం పెంచుకున్నావు ఆ మాత్రం ధైర్యంగా మీ నాన్నతో చెప్పరాదూ అందుకే నిన్ను పిరికిమొహం అంటాను" అంది ఏ మాత్రం కోపం తగ్గకుండా

"అమ్మ బాబోయ్ ! మా నాన్నగారితో చెప్పే ధైర్యం నాకుండేడిస్తే నిన్నెందుకు బతిమాలుకుంటాను పోనీ నువ్వే ఆ పని చెయ్యరాదూ" కోపంతో ఛర్రుమన్నాను

సీత నవ్వి "నిజం చెప్పద్దూ ! నాకు మా అన్నయ్య ఈ విషయం ఎప్పుడో చెప్పాడు మా తల్లీ, బుల్లీ అంటూ బతిమాలుకున్నాడు కానీ నాకూ భయమే ! అందుకని " నాన్చేసింది

"నా ఖర్మ" నన్ను నేను తిట్టుకుంటూ "ఊ త్వరగా నడువు" అన్నాను

"ఇప్పుడెక్కడికి వెళ్ళడం" సీత సందేహంగా చూసింది

"ఎక్కడికీ లేదు సినిమాకి పద" అన్నాను

"అరెరే ! ఇంటి దగ్గరే ఈ విషయం చెప్తే అన్నయ్య కూడా వచ్చేవాడుగా" అంది

నే నేమీ సమాధానం చెప్పలేదు సినిమా హాలు చేరుకున్నాము సీత హఠాత్తుగా ఏదో గుర్తు వచ్చినట్లు "ఏంమ్మనిషివే తల్లీ సినిమాకి అని ఇంటి దగ్గరే చెప్పేడవకూడదూ ? ఊరికే బట్టలు మార్చుకు రమ్మన్నావు ఈ వెధవ చీరతో, ఈ జిడ్డు ముఖంతో నన్ను ఎవరైనా చూస్తే నవ్వరూ" అని రుసరుసలాడింది

"ఇప్పుడు నీ అందానికి ఏం తక్కువే తల్లీ చంద్రబింబంలా మెరిసిపోతున్నావు" అని గలగల నవ్వాను

సీత రోషంగా తలెగరేసింది ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలనుకుంటే సీతచేసే ముస్తాబు గుర్తుకొచ్చి నవ్వుకున్నాను

సినిమాహాల్లో కూర్చున్నానన్నమాటేగానీ నా మనసు మాత్రం సినిమామీద లగ్నం కాలేదు ఇంట్లో నాన్నగారు అమ్మని ఎంతగా కేకలేస్తారో నాకు తెలియంది కాదు వచ్చిన పెళ్ళివారు ఏమనుకుంటారు ? నేను లేకపోతే !

నాన్నగారికి ఎంత తల వంపులు ?

నాన్నగారికి నా మీద ఎంత కోపం వస్తుంది ?

నాకు హఠాత్తుగా లేచి ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలనిపించింది సినిమా చూస్తున్న సీత కిసుక్కున నవ్వుతూ "సంధ్యా ఆ హీరోయిన్ ముఖం చూడు నీ ముఖంలా ఎంత దిగులుగా ఉందో" అంది

"సీతా నేనింటికి వెళ్ళిపోతాను" దడదడలాడుతున్న గుండెలతో సీత చెయ్యి పట్టుకున్నాను

సీత ఉలిక్కిపడి చూసింది "నీ మొహం ! ఏమిటి నువ్వనేది ? వెళ్ళిపోతావా ? అయితే ఇంకేం వెళ్ళు ! మీ నాన్నంటే నీకు భయం ! వెళ్ళు వెళ్ళి ఈ పెళ్ళి చూపులకు హాజరుకా ! ఆ మూడు ముళ్ళు వేయించుకుందువుగాని "

"సీతా" నేను రోషంగా కసురుతున్నట్టుగా పిల్చాను

సీత కొంచెం తగ్గింది నా చేతిని నిమురుతూ "హాయిగా ఏ దిగులూ లేకుండా సినిమా చూడు ఇంటికి వెళ్ళి నాలుగు చివాట్లు తిను నెమ్మదిగా

ఆడిపాడే మరమనిషి !

పాటలు పాడే మరమనిషిని జపానులో ఒక పబ్లిసిటీ సంస్థ తయారుచేసింది ఈ మరమనిషికి ముఖం, శరీరం కాళ్ళు చేతులు ఉంటాయి ఇది గిటారు వాయిస్తూ పాటలు పాడగలదు పాడే సమయంలో పాటలకు అనుగుణంగా శరీరాన్ని కాళ్ళు చేతులను తిప్పగలదు దీనిని వ్యాపార ఆకర్షణగా తయారుచేశారు దీనిని పాలివిక్రిల్ క్లోరైడుతో నిర్మించారు ఇది ఒక బ్యాటరీ సహాయంతో పనిచేస్తుంది బ్యాటరీని కూడా ఇందులోనే అమర్చారు దీనిని ఒక స్త్రీ ఆకారంలో తయారుచేశారు ఈ మరమనిషి పేరు స్కైబట్ !

నీ మనసులో మాటేమిటో చెప్పేసెయ్యి అంకుల్ ఆ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేరా ?" అంది

నాలో ఏదో ధైర్యం తలెత్తింది

* * *

ఇల్లు దగ్గిర పడింది నాకు భయంతో కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి నన్ను వీధి మొదట్లోనే చూసిన వాసు తూనీగలా ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు నేను అనుకున్నంతా అయింది గుమ్మంలో అడుగ పెట్టగానే నేను కరంటు షాక్ తిన్నట్టుగా ఆగిపోయాను

నాన్నగారు అక్కడున్న ఈజీ ఛైర్లో పడుకుని ఇటే చూస్తున్నారు అమ్మ గుమ్మంలో కూర్చుని బియ్యంలో రాళ్ళు ఏరుతోంది రాధ అక్కడే కూర్చుని ఉంది

వాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళిపోయారా ? అటువంటి లక్షణాలు ఏవీ అక్కడ నాకు కనబళ్ళేదు నాన్నగారు నన్నుచూస్తూనే కుర్చీలో నిటారుగా కూర్చున్నారు

అయిపోయింది ! నేను రోడ్డుపొడుగూతా రిహార్సిల్స్ చేసుకుంటూవచ్చిన నా మాటలన్నీ ఒక్కసారిగా గాలికి ఎగిరిపోయాయి అమ్మ బియ్యంఏరటం ఆపి నావేపు చూడసాగింది

రెండునిముషాలు భయంకరమైన నిశ్శబ్దం అలుముకుంది

"లోపలికిరా ! అక్కడే ఆగిపోయావేం" అమ్మే చివరికి తేరుకుంది నేను తక్కుతూ తారుతూ వెళ్ళిపోబోయాను

"సంధ్యా" నాన్నగారినోటినుండి మృదువుగా వచ్చిందాపిలుపు ఉరుములులేవు ! పిడుగులులేవు !

నేను అప్రయత్నంగా వెనక్కితిరిగి చూశాను

"ఎక్కడికివెళ్ళావు" సౌమ్యంగా ఉందాప్రశ్న

నేను నిస్సహాయంగా చూడసాగాను నోరు పెగలటంలేదు

"సంధ్యా నువ్వు చిన్నపిల్లవికావు ఈ రోజు నిజంగా ఎంతఅవమానం తప్పిపోయిందో తెలుసా ? సీతావాళ్ళింటికి వెడతానని అబద్ధంచెప్పి ఎక్కడికి వెళ్ళావు ఇంకెప్పుడూ ఇటువంటి పిచ్చిపనులు చెయ్యకు"

నాన్నగారి ఆగ్రహం నాకు ప్రతి అక్షరంలోనూ అర్థమైంది "వాళ్ళు ఈరోజు ఏవో పనులుండటం వల్ల రాలేదు ఇంకానయం వాళ్ళువచ్చిఉంటే ఎంత అవమానపడాల్సివచ్చేది" అన్నారు

'ఆ ! వాళ్ళురాలేదా !' నా మనసు ఆనందంతో గంతులువేసింది అందుకేకాబోలు నాన్నగారికిఅంతగా కోపంరాలేదు సంతోషాన్ని అణుచుకుంటూ లోపలికి పారిపోయాను

"ఎందుకక్కా అలా పారిపోయావు ఈ పెళ్ళి చూపులే ఇష్టంలేదా ?" రాధ నిలదీసింది

"ఛస్తే ఇష్టంలేదు" బాగ్ గిరాటువేస్తూ నిర్లక్ష్యంగా అన్నాను

"బావుంది నీకు ఇష్టంలేదని ఇలాప్రవర్తిస్తే అమ్మా, నాన్నా ఎంత బాధపడుతారు సిద్ధాంతిగారు వచ్చి వాళ్ళు ఈ రోజురావటానికి కుదరదు అనిచెప్పి నప్పుడుగానీ అమ్మ స్థిమితపడలేదు " రాధ మంద లిస్తున్నట్టుగా అని వెళ్ళిపోయింది

TOURIST SERVICES FROM NEW DELHI

మేము డీలక్స్/సూపర్ డీలక్స్ బస్సులతో నడుపుచున్న విహార యాత్రలలో పాల్గొనండి

1 కాష్మీర్—శ్రీనగర్—గుల్మార్గ్—పహల్‌గాం—అమృతసర్ — భాక్రాడామ్—చండీఘర్
బయలుదేరు వేళ ప్రతి శుక్రవారము 7 రోజులు
Fare Rs 400/-

2 బదరీనాథ్ మరియు కేదార్‌నాథ్
బయలుదేరు వేళ ప్రతి శుక్రవారము 8రోజులు Fare Rs 400/-

మరియు ఢిల్లీ పరిసర ప్రాంతములకు ప్రతిరోజు బస్సులు నడుపుచున్నాము ఆధునిక సౌకర్యములున్న మా అనుబంధ సంస్థయైన 'హోటల్ సదరన్'లో మీరు ఢిల్లీలోనున్నప్పుడు బస చేయవచ్చును తక్కువరేట్లు—ఎక్కువ వసతులు

Our Cash Receipts are approved for LFC/LTC

వివరములకు CHV కోటేశ్వరరావు, PARTNER

వివరములకు: ఫోన్లు: 566724/725 & 568728

SOUTHERN TRAVELS (REGD)

WINNERS OF TRANS WORLD GOLD MEDAL

(ఢిల్లీలోని తెలుగువారి ఏకైక వాణిజ్యసంస్థ)

18/1, ARYA SAMAJ ROAD, KAROL BAGH. NEW DELHI-110 005

SUVARNA PUSHPA

Madras Office : 33493.

277 E 122 TEL

పొగమంచు

నేను తప్పుచేశానా? ఏమో!

* * *

సాయంత్రం వేళ!

పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌లో ఒక చెట్టు క్రింద చాలా సేపటి నుండి కూర్చుని మాట్లాడుతూన్నా మా సమస్య తెగటం లేదు

"ఉద్యోగం సద్యోగం లేకుండా ఏ ధైర్యంతో నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని మీ నాన్నతో చెప్పను" కిరణ్ ఆమాట పదే పదే అంటున్నాడు

నాకు చాలా దిగులుగా ఉంది నా ఆరాటం ఎందుకో అతనికెలా చెప్పను? ఈ మధ్య నాకు రెండు సంబంధాలు వచ్చాయి

ఒకరికి నేను నచ్చలేదు హతోస్మి అనుకున్నాను!

రెండో సంబంధం మంచి సంబంధమని నాన్నగారు ఊగారు వాళ్ళు కట్నం, పిల్లా రెండూ నచ్చలేదు అన్నారు బ్రతికానురాబాబూ అనుకున్నాను

రెండు రోజుల క్రితం ఓ సంబంధం వచ్చింది వాళ్ళకి అన్నీ నచ్చాయి కానీ కట్నం కాస్త ఎక్కువ అడిగారు అమ్మ అభ్యంతరం పెట్టింది నాన్నగారు మటుకు 'పదివేలు ఎలాగూ ఇద్దామనుకున్నాం ఇంకా రెండు మూడు వేలదేముంది' అంటూ ముందుకు వచ్చారు

అప్పుడు నేను పడిన బాధ మీ కెలా చెప్పను? ఇక నాన్నగారు సిద్ధాంతిగారితో ఒప్పుకుంటున్నట్టు చెప్తుంటే నేనైతే ఏడ్చేశాను 'దేవుడా నువ్వే దిక్కు తండ్రీ' అంటూ ఆ రాత్రంతా శివరాత్రి జాగరణ చేసి తప్పుకునే మార్గాలు వెతుక్కోసాగాను

తెల్లవారి ఎఱ్ఱబడ్డ కళ్ళతో బయటికి వస్తుంటే సిద్ధాంతిగారు నాన్నగారితో "వాళ్ళకి ఇంకో సంబంధం కుదిరిందిట పదిహేనువేలు కట్నంట" అంటుంటే నాన్నగారు మండిపడి "ఆ వెధవ కట్నమేదో నేనే పారేస్తానని చెప్పాముగా వెళ్ళి వాళ్ళకి చెప్పండి" అన్నారు

సిద్ధాంతిగారు చేతులు నలుపుకుంటూ "ఈ రోజు తాంబూలాలు కూడా పుచ్చుకోబోతున్నారు సార్" అన్నారు

నాన్నగారి ముఖం ఆ సమయంలో ఎలా అయిపోయిందో వర్ణించటం నాకు అసాధ్యం ఆడపిల్లల తండ్రికి ఆ మాత్రం ఆరాటం ఉండటంలో తప్పులేదనిపించింది ఆ క్షణంలో

నాన్నగారు ఆ రోజు భోజనం సరిగ్గా చెయ్యలేదు అన్నం కెలికేసి వెళ్ళిపోయారు అమ్మ కూడా నిర్లిప్తంగా ఉండిపోయింది

నేనయితే ఆనందం పట్టలేక రాధని గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాను బజారునుండి కొబ్బరికాయ స్వయంగా కొనుక్కొచ్చి దేవుడికి కొడుతుంటే అమ్మ ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది మామూలుగా అయితే కట్నంవల్ల సంబంధం తప్పిపోయిందనే బాధతో మరో ఆడపిల్లయితే దిగులుగా ఉండేదేమో! కానీ నా పరిస్థితి వేరుకదా!

రాధ కనిపెట్టిందిలా ఉంది "ఏం! ఈ సంబంధం తప్పిపోయిందనే ఆనందంతో దేవుడికి లంచం ఇస్తున్నావా" అంది కొబ్బరిచిప్ప పగలగొట్టి తింటూ

నేను గతుక్కుమని "ఏడ్వావులే" అని కసురుకున్నాను

ఆ సాయంత్రమే సీత పరిగెత్తుకొచ్చి "సంధ్యేయ్ కొంప మునిగిపోతోంది" అంది

నేను ఆశ్చర్యపడి "ఎవరి కొంపా" అన్నాను

"ఇంకెవరి కొంపా! నువ్వూ, అన్నయ్యా కలిసి కట్టుకోబోయే కొంప" సీత ఛర్రుమంది

నేను ఉలిక్కిపడి "ఏమిటే తల్లీ అదేదో సరిగ్గా ఏడూ" అన్నాను

సీత చెప్పిన సమాచారం ఇది "కిరణ్‌కి ఏదో సంబంధం వచ్చిందిట వాళ్ళే అతనికి ఉద్యోగం ఇప్పించుకుంటారట కిరణ్‌కి ఒళ్ళుమండి రెండు తిట్టి పంపించాట్ట నాన్నగారు కూడా అతని ఉద్యోగ ప్రయత్నాల్తో విసిగిపోయి ఒప్పుకోరా కిరణ్ అన్నారట అతనేససేమిరా అన్నాట్ట"

ఆ మాటలు వినగానే నేను ఎగిరిపడి "ఏమిటే" అన్నాను

"మీరిలా తాత్సారం చేస్తూండండి పుణ్యకాలం కాస్తా తెల్లారిపోతుంది" సీత విసురుగా అంది దానికి తప్ప మా ఇద్దరి గొడవ ఇంకో ప్రాణికి తెలీదు

"నేను నే నేం చెయ్యను" భయంతో నా కళ్ళు రెపరెపలాడాయి

"భరతనాట్యం" సీత చేతులు వూపుకుంటూ చిరాగ్గా అంది

సీతే అలా అనేసరికి నా బుర్ర పనిచెయ్యడం మానేసింది

"పరిస్థితి చెయ్యి జారిపోకముందే మీరు తొందరపడటం మంచిది"

నేను చేతుల్లో ముఖం కప్పుకుంటూ "భగవాన్ నాకు చావయినా రాదేమిటి" అనేశాను నా గుండెల్లో నుండి భయం తాలూకు దుఃఖం తన్నుకు వస్తోంది నా కిరణ్ నా చేజారిపోతే నాకీ బ్రతుకెందుకు?

"డోంట్ బి సిల్లీ!" సీత కసురుతూ "పోనీ నువ్వు మా అన్నయ్యతో మాట్లాడరాదూ" అంది ఆరాటంగా

నాకూ అదొక్కటేమార్గం కనిపించింది సీత నాకు ధైర్యంచెప్పి వెళ్ళిపోయింది నాకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా నాన్నగారి ఆజ్ఞమేరకు పెళ్ళిచూపులకు హాజరవుతూనేఉన్నాను కిరణ్ కూడా వాళ్ళ నాన్నగారిమాటలకు కట్టుబడిపోయి పెళ్ళిచేసుకుంటే

అమ్మో! నాకా ఊహే భరింపరానిదిగా అనిపించింది

సాయంత్రం అమ్మకి ఏవో సాకులుచెప్పి ఆలస్యమవుతుందని కాలేజీనుండి సరాసరి పబ్లిక్‌గార్డెన్స్‌కి వచ్చాను గంటనుండీ కిరణ్‌తో పోట్లాడుతూంటే అతనిచ్చే సమాధానంఇది నాకళ్ళల్లో నీళ్ళుతిరిగాయి

"సంధ్యా"

నేను చప్పున కళ్ళు తుడుచుకుని చూశాను

అతను నాచెయ్యి నిమురుతూ "ఎవళ్ళు ఎంత మంచి ఉద్యోగంఇప్పించినా నేను ఎవర్నీ చేసుకోను నువ్వు పిచ్చిపిచ్చి భయాలన్నీపెట్టుకుని మధ్యనన్ను గాడలకొట్టకు అయినా సంధ్యా ఉద్యోగం పాడూ లేకుండా నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుని ఏం పెట్టి పోషించను, నాకు తిండిపెట్టడమేదండగ మళ్ళీ నువ్వుకూడానా? ఎవరైనావింటే నవ్వుతారు" హాస్యంగాఅన్నాడు

"ఉద్యోగంరాకుండా ఉండదుగా" అన్నాను నాకు ఏడుపు తన్నుకుంటూవస్తోంది ఓ పక్క కిరణ్ మాటలు వింటూంటే అరికాలిమంట నెత్తికెక్కుతోంది ఆడపిల్లలమనసులు వీళ్ళకి ఎలా అర్థమవుతాయి!

"అప్పటివరకూ మనం ఆగటమేమంచిది" కిరణ్ ఖచ్చితంగా అన్నాడు

"ఆల్‌రైట్ అలాగేకానీ" విసురుగాలేచి నిలబడి అతనితో అన్నాను నీకు చెప్పాల్సిందేదో చెప్పేశాను తర్వాత ఏదైనాజరిగితే నన్ననద్దు నీ మొండిపట్టుదలమాత్రం నువ్వు వదులుకోవు"

కిరణ్ అనునయంగా అన్నాడు "మనకు పెళ్ళి కాదు అనేభయం వదిలేసెయ్యి మీ నాన్నా, మానాన్నా స్నేహితులు అది నువ్వు గుర్తుంచుకుంటే చాలు"

ఆ ఆశమాత్రం నాలో జీవం పోయసాగింది

* * *

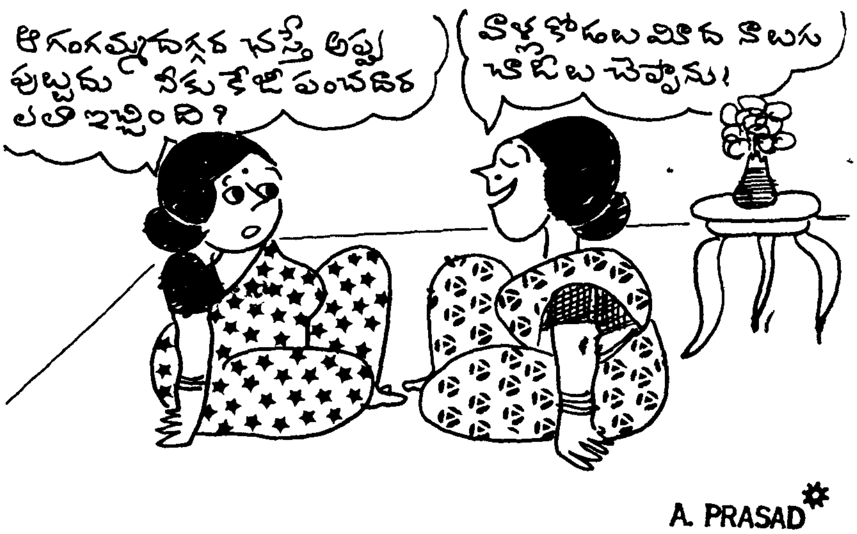

డిసెంబర్ నెల సెలవులు కావటంతో ఇంటి దగ్గరే ఉన్నాను ఒకరోజు సీత మధ్యాహ్నం వేళ రొప్పుతూ రోజుతూ వచ్చింది వస్తూనే "సంధ్యా సంధ్యేయ్! అత్తయ్యా సంధ్యేది?" అని కేకలు వేసింది

ఆ కేకలకి చేతిలో ఉన్న పుస్తకం ప్రక్కన పడేసి బయటికి వచ్చాను

అమాంతం నన్ను చుట్టేసి "సంధ్యేయ్ అన్నయ్యకి ఉద్యోగం వచ్చింది" అంది ఒక్కసారిగా

రాధ మంచినీళ్ళగ్లాసు సీతకిచ్చింది

ఆనందంతో నా గుండెలు ఆగిపోతాయేమో అనిపించింది చప్పున ఆ నీళ్ళు నేను తాగేసి "నిజం" అన్నాను సీతను ఊపేస్తూ

"నిజం! ఒట్టు" సీత నిజాయితీగా అంది

మా ఇద్దర్నీ చూసి అమ్మ ఫక్కున నవ్వింది నేను చప్పున సిగ్గుపడిపోయాను శుభవార్త కాస్తా చెవిన వేసి సీత వెళ్ళిపోయింది

కిరణ్‌కి ఉద్యోగం వచ్చింది అది నాకు కొండంత ధైర్యాన్నిచ్చింది ఆ రోజంతా నేను సంగీతం కూనిరాగం తీస్తూ ఇల్లంతా గలగలా తిరుగుతుంటే ఇంట్లో అందరూ తెల్లబోయారు

పుస్తకం ముందు పెట్టుకుని కూనీరాగాలు తీస్తూంటే "సంధ్యా" అన్న నాన్నగారి పిలుపు వినిపించి గమ్మున నోరు మూసుకున్నాను

రాధ వచ్చి ఎప్పటిలాగే "నాన్న పిలుస్తున్నారు" అంది

నేను ఎగిరిపడ్డాను నాలో ఉత్సాహమంతా చల్లారిపోయింది ఈ పిలుపు ఎందుకో నాకు తెలుసు మౌనంగా వెళ్ళి నిలబడ్డాను

"రేపు ఎక్కడికీ వెళ్ళకు" అన్నారు

నేను మాట్లాడలేదు

"ఏం వినబడిందా? ఈసారి నువ్వు తప్పించుకోటానికి వీల్లేదు సంధ్యా మంచి సంబంధం నువ్వు తప్పించుకుని నా కోపాన్ని మాత్రం రుచి చూడద్దు" నాన్నగారు శాసిస్తున్నట్టుగా అన్నారు అప్పుడు నేను చేసిన పని నాన్నగారికి బాగా కోపం తెప్పించినట్టుంది

నాలో మొండి ధైర్యం తలెత్తింది ఇప్పుడు కాకపోతే నా మనసులోని మాట ఇంకెప్పుడూ చెప్పలేనేమో అనిపించింది ఇక ఆ అవసరమే రాదేమో అని భయమేసింది

"నాకు నా కు ఈ పెళ్ళిచూపులు ఇష్టం లేదు" అన్నాను వణుకుతున్న స్వరంతో నా చేతివ్రేళ్ళు కంపిస్తున్నాయి

నాన్నగారు తెల్లబోయి చూశారు

అమ్మ నా ముఖం వంకే సూటిగా నోరు తెరుచుకుని చూడసాగింది

"ఎందుకని" నాన్నగారే ముందుగా తేరుకున్నారు

"అసలు పెళ్ళే చేసుకోవా" అమ్మ అనుమానంగా అంది

పయిట చెంగు వ్రేలికి చుట్టుకుంటూ భయం భయంగా చూశాను

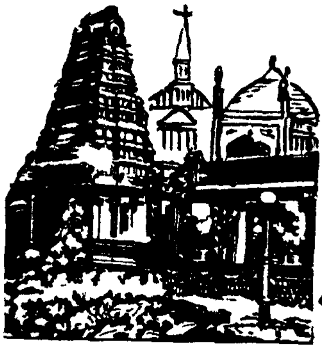

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

మూడు విధాల వ్యక్తులు

మానవుడు తన పరిసరాలలోని ఇతర మానవులను మూడు విధాలుగా వేరు చెయ్యవచ్చును ఒక రకం వారు మిత్రులు మరొక తెగకు చెందినవారు శత్రువులు ఈ రెండు తెగలకూ చెందనివారు తటస్థులు అంటే వారు మిత్రులూ కారు, శత్రువులూ కారు అన్న మాట మన శ్రేయస్సు కోరేవారూ, సర్వవిధాలా మనకు మేలు చేసేవారూ మిత్రులు మనకు వ్యతిరేకంగా, విరోధం సాధించేవారు శత్రువులు

పూర్వ కాలంలో రాజులు పై వారి పట్ల ఎంతో శ్రద్ధ వహించేవారు శత్రువులను వశం చేసుకోడానికీ, మిత్రపక్షాన్ని బలపరచుకోవడానికి, తటస్థులను గమనించి వారిని తమ పక్షంలో చేర్చుకోవడానికి సర్వవిధాలా ప్రయత్నాలు చేసే వారు శత్రువులను లొంగతీసుకోడానికి సామ–దాన–భేద–దండోపాయాలు ఉపయోగించేవారు సమాన బలంగల శత్రువును సామవాక్యాలతో మంచి చేసుకుని మైత్రికోసం యత్నించేవారు మాటలతో ఆ పని జరగకపోతే కొంత యిచ్చి (దానం చేసి) వారితోడి విరోధం పోగొట్టుకొనేవారు ఆ రెండు పద్ధతులవల్లా ప్రయోజనం లేకపోతే– శత్రుకోటిలోనివారికి పరస్పరం మిత్రభేదం కల్పించి, శత్రువును బలహీనపరచి లొంగదీసుకొనేవారు ఇవేవీ పని చెయ్యనప్పుడు తప్పనిసరిగా దండయాత్రకు బయలుదేరేవారు యుద్ధయాత్ర చివరి ఉపాయమే మొదటనే యుద్ధానికి సిద్ధపడేవారు కారు

సామాన్య మానవుల పట్ల కూడా పయి ఉపాయాలు పనిచేస్తాయి కార్యసాధనకు జనులు వీటిని ఉపయోగించేవారు కూడా

ఒయితే ఒక విషయాన్ని ముఖ్యంగా గమనించవలసి ఉన్నది మానవుడు తోడి మానవుని తనతో సమానంగా చూచినప్పుడు ఈ వ్యత్యాసం కనబడదు ఎక్కువ తక్కువ భేదం, కిట్టనివాడు అనుకూలుడు అనే భేదం దృష్టిగోచరం అయినప్పుడే మిత్ర శత్రు తటస్థభేదం కనబడుతుంది అందువల్ల ఇతరుల కష్టసుఖాలు తనవిగా భావించి వారు తనవంటివారే అని గట్టిగా అనుకొన్నప్పుడు శత్రువు అనేవాడు కనబడకుండా పోతాడు తటస్థుడూ చల్లచల్లగా జారిపోతాడు ఒక్క మిత్రుడే మిగులుతాడు అందరితోనూ స్నేహభావం కలిగివుండడం ఎంతో అవసరమని అందరూ అంగీకరిస్తారు అట్టి సమానతవల్ల మనశ్శాంతి ఏర్పడుతుంది జీవితం సాఫీగా సాగిపోతుంది ఇది స్వక్షేమానికే కాకుండా దేశ క్షేమానికి కూడా దోహదం చేస్తుంది ★

''నీ మనసులో ఎవరైనా ఉన్నారా'' నాన్నగారి కంఠంలో టెన్షన్

''మీరు మీ రు మీ సుబ్రహ్మణ్యం గారిని అడగండి అంకుల్ కాదంటే మీ ఇష్టం చేసుకుంటాను '' అని మెరుపులా వచ్చేశాను

ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న రాధకి అంతా చెప్పేశాను

* * *

నాన్నగారు లోపలికి వస్తుంటే నేను ఒళ్ళంతా చెవులు చేసుకుని చూడసాగాను అమ్మ వెళ్ళి మంచి నీళ్ళు ఇచ్చింది అవి తాగి స్నానానికి వెళ్ళారు ఏ విషయమూ నాకు చెప్పనేలేదు

భోజనాలు చేస్తూ అమ్మ, నాన్నగారు చిన్నగా మాట్లాడుకుంటుంటే నాకు ఒక్క ముక్కకూడా అర్థం కాలేదు

అయిపోయింది! నా ఆశలన్నీ ఒక్కసారిగా కూలిపోయాయి సుబ్రహ్మణ్యం అంకుల్‌కి నన్ను కొడుక్కి చేసుకోవటం ఇష్టంలేదులా ఉంది

మరి నేనేం చెయ్యాలి! కిరణ్‌కి నేను తగనా?

ఆ రాత్రంతా నేనసలు నిద్రపోలేదు నాన్నగారి ముందు అనవసరంగా బయటపడిపోయాను నాకు హఠాత్తుగా ఏడుపు వచ్చేసింది

మర్నాడు!

నేను అలంకారప్రాయంగా చేతిలో పుస్తకం పట్టుకుని దిగులుగా కిటికీలోంచి బయటికి చూడసాగాను

చలికాలం కావటం మూలాన బయట దట్టంగా

పొగమంచు

పొగమంచు కనిపిస్తోంది ఎదురిళ్ళు కూడా కనిపించటంలేదు కిటికీ దగ్గరగా ఉన్న మనీప్లాంట్ గాలికి కదులుతోంది జాజిచెట్టు ఆకులమీద మంచు బిందువులు ముత్యాల్లా జారిపడుతున్నాయి

కిరణ్ మీద నేను పెంచుకున్న ఆశలు కూడా ఆ మంచు బిందువుల్లాగే కరిగిపోతున్నాయి గుండెల్లో శూన్యం అలుముకుంటోంది

ఇప్పుడు కిరణ్ నాకు అందుతాడా? ఉద్యోగం రావటంతో పెళ్ళికొడుకుల మార్కెట్‌లో కిరణ్ రేటుకూడా పెరిగిపోయి ఉంటుంది

నేను నెమ్మదిగా శక్తి కూడదీసుకుని స్నానానికి లేవబోతుంటే ఉన్నట్టుండి నాకు ఎంతో ఇష్టంగా ఉండే సుపరిచితమైన స్వరంవినిపించి ఉలిక్కిపడ్డాను సందేహంలేదు కిరణ్! నేను బయటికి రాబోయి చప్పున ఆగి కర్టెన్ కొద్దిగా తొలగించి చూశాను

వరండాలో కుర్చీలోకూర్చుని కిరణ్ నాన్నగారితో మాట్లాడుతున్నాడు భలే హుషారుగా ఉన్నాడు ''ఉద్యోగంవచ్చింది అంకుల్ రేపు వెడుతున్నాను'' అంటున్నాడు

నాలో నవనాడులూ క్రుంగిపోయాయి శక్తి లేనిదానిలా వెనక్కివచ్చేశాను అమ్మకూడా చేరినట్టుంది వాళ్ళమాటలు జోరుగానేసాగుతున్నాయి మధ్య మధ్య నవ్వులు! నేను అవేమీ వినిపించుకోకుండా మౌనంగాకూర్చున్నాను

చాలాసేపటికి రాధ లోపలికివచ్చింది వస్తూనే నన్నుచుట్టేసి గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకుని ''అక్కయ్య పెళ్ళికూతురాయెనే''అని రాగంతీస్తుంటే నేను ఆశ్చర్యంగా చూశాను

రాధ నాచుబుకంపట్టి ఊపుతూ ''నిన్న నాన్నగారువెడితే సుబ్రహ్మణ్యంఅంకుల్ 'సంధ్యకేంతక్కువ వాడికి ఉద్యోగంలేదని ఇన్నాళ్ళూ ఆగాను కానీ వాడినికూడా ఓ మాట అడిగిచెప్తాను' అన్నారట అంకుల్ అడగ్గానే ''కిరణ్ నా కిష్టమేఅని చెప్పాడట''నవ్వుతూ చెప్పింది

''నిజం'' నా కళ్ళు ఆనందంతో విచ్చుకున్నాయి

''ఔను! ఇంకా నాన్నగారే కొంచెం వెనకా ముందాడేరు వాళ్ళతోమనం తూగలేము కట్నాలూ కనుకలు ఇచ్చుకోలేంఅని అంకులేమో పెళ్ళిఖర్చులు చాల్లేవోయ్ అన్నారట నేనువెళ్ళి కాఫీపెట్టాలి'' అంటూ రాధ వెళ్ళిపోయింది

నాకు సుబ్రహ్మణ్యం అంకుల్ కనిపిస్తే ఒమాంతం సాష్టాంగ నమస్కారం చెయ్యాలనిపించింది అన్నీ నా పిచ్చి పిచ్చి ఊహాలే సూర్యకాంతికి కరిగిపోయే పొగమంచులా సుబ్రహ్మణ్యం అంకుల్ ఆదరానికి, విశాల హృదయానికి నా కళ్ళల్లో గూడు కట్టుకున్న భయాలన్నీ కూడా కరిగిపోయాయి నా కళ్ళల్లో చివ్వున నీళ్ళు తిరిగాయి

గదిలో అడుగుల చప్పుడు విని చప్పున తిరిగి చూశాను గుమ్మంలో పొడవుగా నిలబడి నవ్వుతున్నాడు! ఎవరతను ?

కన్నీళ్ళ మధ్య మసక మసగ్గా క్రమేపీ సుస్పష్టంగా కనిపిస్తున్న కిరణ్‌ని చూసి నా పెదవులు చిరునవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి ★